

â á à ã đ é ẹ è ẻ

ẽ ê é ệ è ể ễ í ì ï ï ó

ọ ò ỏ ã ô ó ộ ồ ỗ ỡ

ớ ợ ờ ở ỡ ú ụ ù ủ ư

ứ ự ù ử ữ ý ỵ ò ỏ ỹ Á

Ạ À Ǻ ǻ Ǽ Ǿ Ǟ

Ǻ Â Á Ạ À Ǻ ǻ Đ É

ɛ è é ě ê é ê è é
 ě í î ĩ ó ọ ò ỏ ỗ
 ô ó ộ ồ ỏ ỗ ơ ớ
 ợ ờ ỡ ỡ ứ ự ừ ử
 ỹ ư ứ ự ừ ử ỹ ý
 ỳ ỳ ỳ ỹ

18pt

áạ àả ãã ăă ằằ ẵẵ âấ âậ àẩ ẫẫ đé ẹ ềề ểể êế êề ễễ ỉỉ ìì ỉỉ óọ ờờ ỏỏ ôồ ôố ộộ ồồ ỗỗ ớớ ợợ ờờ ởở ỡỡ ứứ ừừ ửử ýý ỳỳ ỹỹ ÁẠ ÀẢ ÃÃ ẮẮ ẰẰ ỠỠ ỒỒ ỖỖ ỖỖ ĐỀỀ ỀỀ ỂỂ ỂỂ ỈỈ ỈỈ ỚỚ ỚỚ ỜỜ ỜỜ ỔỔ ỔỔ ỚỚ ỚỚ ỜỜ ỞỞ ỨỨ ỪỪ ỬỬ ỠỠ ỠỠ ỠỠ ỠỠ ỠỠ ỠỠ ỠỠ

36pt

áạ àả ãã ăă ằằ ẵẵ âấ âậ àẩ ẫẫ đé ẹ ềề ểể êế êề ễễ ỉỉ ìì ỉỉ óọ ờờ ỏỏ ôồ ôố ộộ ồồ ỗỗ ỗỗ ớớ ợợ ờờ ởở ỡỡ ứứ ừừ ửử ýý ỳỳ ỹỹ Á
 Ạ Ạ Ạ Ạ ẮẮ ẰẰ ỠỠ ỒỒ ỖỖ ỖỖ ĐỀỀ ỀỀ ỂỂ ỂỂ ỈỈ ỈỈ ỚỚ ỚỚ ỜỜ ỜỜ ỔỔ ỔỔ ỚỚ ỚỚ ỜỜ ỞỞ ỨỨ ỪỪ ỬỬ ỠỠ ỠỠ ỠỠ ỠỠ ỠỠ ỠỠ ỠỠ

72pt

áạ àả ãã ăă ằằ ẵẵ

â á à ã đ é ẹ è ẻ

ẽ ê é ệ è ể ễ í ì ỉ ï ó

ọ ò ỏ ã ô ó ộ ò ỏ ố ơ

ớ ợ ờ ở ỡ ú ụ ù ủ ư

ứ ự ù ử ữ ý ỵ ò ỷ ỹ Á

Ạ À Ǻ ǻ Ǽ Ǿ Ǟ

Ǻ Ǻ Ǻ Ǻ Ǻ Ǻ Đ É

Ē Ē Ē Ē Ē Ē Ē Ē

Ē Ĩ Ĩ Ĩ Ĩ Ó Ó Ó Ó

Ô Ó Ó Ó Ó Ó Ó Ó

Ó Ó Ó Ó Ú Ú Ú Ú

Ũ Ũ Ũ Ũ Ũ Ũ Ũ Ý

Ý Ý Ý Ý

â á à ã ä å đ é ę è ẻ

ẽ ê é ệ è ẻ ể ỉ ì ỉ ã ó

ọ ò ỏ ã ô ó ộ ò ỏ ỗ

ơ ó ợ ờ ở ỡ ú ụ ù

ủ ã ư ứ ự ù ử ữ ý

ỵ ÿ ỹ Á Ạ À Ǻ

Ǻ Ǻ Ạ Ǻ Ǻ Ǻ Ǻ Ǻ Ạ

À Á Â Æ É Ę È É Ě
 Ê Ě Ę Ě Ě Ě Í Ĭ Ĩ Ó
 Ọ Ò Ỏ Õ Ô Ó Ộ Ò
 Ỏ Õ Ơ Ớ Ợ Ờ Ở Ỡ
 Ú Ụ Ù Ủ Ỹ Ư Ứ Ự
 Ừ Ử Ỡ Ý Ỳ Ỡ Ỳ Ỡ

18pt

áạ àả ãă ẵẵ ặặ ãẵ ấấ ậậ ãấ đé ẹẹ èề ếế êề ểể ỉỉ ìì ỉỉ óọ òỏ ỗỗ ôồ ốố ộộ òỏ ỗỗ ơơ ờờ ởở ỡỡ ứứ ừừ ửử ýý ỳỳ ỹỹ ÁẠ ÀẢ ÃÃ ẤẤ ẶẶ ỠỠ ỒỒ ỔỔ ỚỚ ỜỜ ỞỞ ỠỠ ÛỦ ỨỨ ỪỪ ỬỬ ÝÝ ỠỠ ỠỠ

36pt

áạ àả ãă ẵẵ ặặ ãẵ ấấ ậậ ãấ đé ẹẹ èề ếế êề ểể ỉỉ ìì ỉỉ óọ òỏ ỗỗ ôồ ốố ộộ òỏ ỗỗ ơơ ờờ ởở ỡỡ ứứ ừừ ửử ýý ỳỳ ỹỹ ÁẠ ÀẢ ÃÃ ẤẤ ẶẶ ỠỠ ỒỒ ỔỔ ỚỚ ỜỜ ỞỞ ỠỠ ÛỦ ỨỨ ỪỪ ỬỬ ÝÝ ỠỠ ỠỠ

72pt

áạ àả ãă ẵẵ ặặ ãẵ ấấ ậậ ãấ

â á à ã ä å đ é è ê

ë ê é è ê ã í î ï ï ó

ò ó õ ô ó ö ò ó õ

ó ó ö ò ó õ ú û ù

ú û ù ú ù ù ù ù ý

ÿ ÿ ÿ Á Ä Å Æ

Ǻ Ǻ Ǻ Ǻ Ǻ Ǻ Ǻ Ǻ

À Á Â Ð É È Ê Ë
 Ê É Ë È É Ê Ë Í Î Ï Ó
 Ọ Ò Ó Ô Ó Ọ Ò
 Ỏ Õ Ơ Ớ Ợ Ờ Ở Ỡ
 Ú ù Û ù Ũ Ũ Ů Ů
 Ù ù Ũ ù Ý Ý ù Ý

Â Á Â Ã Ä Å Đ É Ę È Ě

Ë Ê É Ę È Ě Ě Í Î Ĩ Ó

Ų Ų Ų Ų Ų Ų Ų Ų Ų Ų

Ų Ų Ų Ų Ų Ų Ų Ų Ų Ų

Ų Ų Ų Ų Ų Ų Ų Ų Ų Ų

Ų Ų Ų Ų Ų Ų Ų Ų Ų Ų

Ų Ų Ų Ų Ų Ų Ų Ų Ų Ų

Đ É Ę È Ě Ě Ê É Ę
 È Ě Ě Í Ì Î Ï Ó Ő Ò
 Ó Õ Ô Ó Ő Ò Ó Õ
 Ơ Ớ Ợ Ờ Ở Ỡ Ứ Ự
 Ù Ủ Û Ứ Ứ Ự Û Ủ
 Ỡ Ỡ Ỡ Ỡ Ỡ Ỡ Ỡ

Â ÁẠ ÀẢÃ Đ ÉỆ È Ě

Ë Ê É Ě È Ě Ě Í Ì Î Ï Ó

Ọ ÒỎ Õ Ô Ó Ộ ÒỎ Õ

ƠỚ ỢỜ Ở Ỡ Ứ Ự ÙỦ

Û Ư'Ứ'Ự' Ù'Ủ' Ỡ' Ý Ỳ ÿ

Ỳ Ỡ' ÁẠ ÀẢÃ ǺǺǺ

ǺǺǺ ǺǺ ǺǺ ǺǺ ǺǺ ǺǺ

Đ É Ę È Ě Ě Ê É Ę
 È Ě Ě Í Ì Ĭ Ó Ọ Ò
 Ỏ Õ Ô Ó Ọ Ò Ỏ Õ
 Ớ Ớ Ớ Ờ Ớ Ớ Ứ Ự
 Ù Ủ Û Ư Ứ Ự Ù Ủ
 Ỹ Ý Ỳ Ỳ Ỳ

Ǻ ǻ Ǽ Ǿ ǹ Ǻ ǻ Đ É Ę

È Ě ě Ê É Ę È Ě ě Í Ĭ Ĩ

Ĩ Ó Ọ Ò Ỏ Õ Ô Ó Ộ Ò

Ổ Ỗ Ớ Ớ Ợ Ờ Ở Ỡ Ứ

Ụ ù Ủ Ữ Ứ Ự Ừ Ứ

Ữ Ỡ Ỡ Ỡ Ỡ Ỡ Ỡ Ỡ Ỡ

Ǻ ǻ Ǽ Ǿ ǹ Ǻ ǻ Ǻ ǻ

Á Â Ã Đ É Ę È

É Ě Ê É Ę È Ě Ě Í Ì

Í Ó Ő Ò Ó Ő Ô Ó

Ő Ő Ő Ő Ő Ő Ő Ő

Ő Ő Ú Ő ù Ő Ő Ő Ő

Ő Ő Ő Ő Ő Ő Ő Ő

Ő Ő

line spacing 1

Chí Phèo

— NAM CAO

Hắn vừa đi vừa chửi. Bao giờ cũng thế, cứ rượu xong là hắn chửi. Bắt đầu chửi trời. Có hề gì? Trời có của riêng nhà nào? Rồi hắn chửi đời. Thế cũng chẳng sao: đời là tất cả nhưng chẳng là ai. Tức mình hắn chửi ngay tất cả làng Vũ Đại. Nhưng cả làng Vũ Đại ai cũng nhủ, “*Chắc nó trừ mình ra!*” Không ai lên tiếng cả. Tức thật! Ồ! Thế này thì tức thật! Tức chết đi được mất! Đã thế, hắn phải chửi cha đứa nào không chửi nhau với hắn. Nhưng cũng không ai ra điều. Mẹ kiếp! Thế thì có phí rượu không? Thế thì có khổ hắn không? Không biết đứa chết mẹ nào đẻ ra thân hắn cho hắn khổ đến nông nổi này? A ha! Phải đấy, hắn cứ thế mà chửi, hắn chửi đứa chết mẹ nào đẻ ra thân hắn, đẻ ra cái thằng **Chí Phèo!** Hắn nghiêng răng vào mà chửi cái đứa đã đẻ ra Chí Phèo. Nhưng mà biết đứa nào đã đẻ ra Chí Phèo? Có trời mà biết! Hắn không biết, cả làng Vũ Đại cũng không ai biết.

Một anh đi thả ống lươn, một buổi sáng tinh sương đã thấy hắn trần truồng và xám ngắt trong một váy đụp để bên một lò gạch bỏ không, anh ta rước lấy và đem về cho một người đàn bà góa mù. Người đàn bà góa mù này bán hẳn cho một bác phó cối không con, và khi bác phó cối này chết thì hẳn bơ vợ, hết đi ở cho nhà này lại đi ở cho nhà nọ. Năm hai mươi tuổi, hắn làm canh điền cho ông lý Kiến, bấy giờ cụ bá Kiến, ăn tiên chỉ làng. Hình như có mấy lần bà ba nhà ông lý, còn trẻ lắm mà lại hay ốm lửng, bắt hắn bóp chân, hay xoa bụng, đâm lưng gì đấy. Người ta bảo ông lý ra đình thì hách dịch, cả làng phải sợ, mà về nhà thì lại sợ cái bà ba còn trẻ này. Người bà ấy phốp pháp, má bà ấy hay hay, mà ông lý thì hay đau lưng lắm; những người có bệnh đau lưng hay

line spacing 1.2

Chí Phèo

— NAM CAO

Hắn vừa đi vừa chửi. Bao giờ cũng thế, cứ rượu xong là hắn chửi. Bắt đầu chửi trời. Có hề gì? Trời có của riêng nhà nào? Rồi hắn chửi đời. Thế cũng chẳng sao: đời là tất cả nhưng chẳng là ai. Tức mình hắn chửi ngay tất cả làng Vũ Đại. Nhưng cả làng Vũ Đại ai cũng nhủ, “*Chắc nó trừ mình ra!*” Không ai lên tiếng cả. Tức thật! Ồ! Thế này thì tức thật! Tức chết đi được mất! Đã thế, hắn phải chửi cha đứa nào không chửi nhau với hắn. Nhưng cũng không ai ra điều. Mẹ kiếp! Thế thì có phí rượu không? Thế thì có khổ hắn không? Không biết đứa chết mẹ nào đẻ ra thân hắn cho hắn khổ đến nông nổi này? A ha! Phải đấy, hắn cứ thế mà chửi, hắn chửi đứa chết mẹ nào đẻ ra thân hắn, đẻ ra cái thằng **Chí Phèo!** Hắn nghiêng răng vào mà chửi cái đứa đã đẻ ra Chí Phèo. Nhưng mà biết đứa nào đã đẻ ra Chí Phèo? Có trời mà biết! Hắn không biết, cả làng Vũ Đại cũng không ai biết.

Một anh đi thả ống lươn, một buổi sáng tinh sương đã thấy hắn trần truồng và xám ngắt trong một váy đụp để bên một lò gạch bỏ không, anh ta rước lấy và đem về cho một người đàn bà góa mù. Người đàn bà góa mù này bán hẳn cho một bác phó cối không con, và khi bác phó cối này chết thì hẳn bơ vợ, hết đi ở cho nhà này lại đi ở cho nhà nọ. Năm hai mươi tuổi, hắn làm canh điền cho ông lý Kiến, bấy giờ cụ bá Kiến, ăn tiên chỉ làng. Hình như có mấy lần bà ba nhà ông lý, còn trẻ lắm mà

line spacing 1.4

Chí Phèo

— NAM CAO

Hắn vừa đi vừa chửi. Bao giờ cũng thế, cứ rượu xong là hắn chửi. Bắt đầu chửi trời. Có hề gì? Trời có của riêng nhà nào? Rồi hắn chửi đời. Thế cũng chẳng sao: đời là tất cả nhưng chẳng là ai. Tức mình hắn chửi ngay tất cả làng Vũ Đại. Nhưng cả làng Vũ Đại ai cũng nhủ, “*Chắc nó trừ mình ra!*” Không ai lên tiếng cả. Tức thật! Ồ! Thế này thì tức thật! Tức chết đi được mất! Đã thế, hắn phải chửi cha đứa nào không chửi nhau với hắn. Nhưng cũng không ai ra điều. Mẹ kiếp! Thế thì có phí rượu không? Thế thì có khổ hắn không? Không biết đứa chết mẹ nào đẻ ra thân hắn cho hắn khổ đến nông nổi này? A ha! Phải đấy, hắn cứ thế mà chửi, hắn chửi đứa chết mẹ nào đẻ ra thân hắn, đẻ ra cái thằng **Chí Phèo!** Hắn nghiêng răng vào mà chửi cái đứa đã đẻ ra Chí Phèo. Nhưng mà biết đứa nào đã đẻ ra Chí Phèo? Có trời mà biết! Hắn không biết, cả làng Vũ Đại cũng không ai biết.

Một anh đi thả ống lươn, một buổi sáng tinh sương đã thấy hắn trần truồng và xám ngắt trong một váy đụp để bên một lò gạch bỏ không, anh ta rước lấy và đem về cho một người đàn bà góa mù. Người đàn bà góa mù này bán hẳn cho một bác phó cối không con, và khi bác phó cối

line spacing 1.1

Chí Phèo

— NAM CAO

Hắn vừa đi vừa chửi. Bao giờ cũng thế, cứ rượu xong là hắn chửi. Bắt đầu chửi trời. Có hề gì? Trời có của riêng nhà nào? Rồi hắn chửi đời. Thế cũng chẳng sao: đời là tất cả nhưng chẳng là ai. Tức mình hắn chửi ngay tất cả làng Vũ Đại. Nhưng cả làng Vũ Đại ai cũng nhủ, “*Chắc nó trừ mình ra!*” Không ai lên tiếng cả. Tức thật! Ồ! Thế này thì tức thật! Tức chết đi được mất! Đã thế, hắn phải chửi cha đứa nào không chửi nhau với hắn. Nhưng cũng không ai ra điều. Mẹ kiếp! Thế thì có phí rượu không? Thế thì có khổ hắn không? Không biết đứa chết mẹ nào đẻ ra thân hắn cho hắn khổ đến nông nổi này? A ha! Phải đấy, hắn cứ thế mà chửi, hắn chửi đứa chết mẹ nào đẻ ra thân hắn, đẻ ra cái thằng **Chí Phèo!** Hắn nghiêng răng vào mà chửi cái đứa đã đẻ ra Chí Phèo. Nhưng mà biết đứa nào đã đẻ ra Chí Phèo? Có trời mà biết! Hắn không biết, cả làng Vũ Đại cũng không ai biết.

Một anh đi thả ống lươn, một buổi sáng tinh sương đã thấy hắn trần truồng và xám ngắt trong một váy đụp để bên một lò gạch bỏ không, anh ta rước lấy và đem về cho một người đàn bà góa mù. Người đàn bà góa mù này bán hẳn cho một bác phó cối không con, và khi bác phó cối này chết thì hẳn bơ vợ, hết đi ở cho nhà này lại đi ở cho nhà nọ. Năm hai mươi tuổi, hắn làm canh điền cho ông lý Kiến, bấy giờ cụ bá Kiến, ăn tiên chỉ làng. Hình như có mấy lần bà ba nhà ông lý, còn trẻ lắm mà lại hay ốm lửng, bắt hắn bóp chân, hay xoa bụng, đâm lưng gì đấy. Người ta bảo ông lý ra đình thì hách dịch, cả làng phải sợ, mà về nhà

line spacing 1.3

Chí Phèo

— NAM CAO

Hắn vừa đi vừa chửi. Bao giờ cũng thế, cứ rượu xong là hắn chửi. Bắt đầu chửi trời. Có hề gì? Trời có của riêng nhà nào? Rồi hắn chửi đời. Thế cũng chẳng sao: đời là tất cả nhưng chẳng là ai. Tức mình hắn chửi ngay tất cả làng Vũ Đại. Nhưng cả làng Vũ Đại ai cũng nhủ, “*Chắc nó trừ mình ra!*” Không ai lên tiếng cả. Tức thật! Ồ! Thế này thì tức thật! Tức chết đi được mất! Đã thế, hắn phải chửi cha đứa nào không chửi nhau với hắn. Nhưng cũng không ai ra điều. Mẹ kiếp! Thế thì có phí rượu không? Thế thì có khổ hắn không? Không biết đứa chết mẹ nào đẻ ra thân hắn cho hắn khổ đến nông nổi này? A ha! Phải đấy, hắn cứ thế mà chửi, hắn chửi đứa chết mẹ nào đẻ ra thân hắn, đẻ ra cái thằng **Chí Phèo!** Hắn nghiêng răng vào mà chửi cái đứa đã đẻ ra Chí Phèo. Nhưng mà biết đứa nào đã đẻ ra Chí Phèo? Có trời mà biết! Hắn không biết, cả làng Vũ Đại cũng không ai biết.

Một anh đi thả ống lươn, một buổi sáng tinh sương đã thấy hắn trần truồng và xám ngắt trong một váy đụp để bên một lò gạch bỏ không, anh ta rước lấy và đem về cho một người đàn bà góa mù. Người đàn bà góa mù này bán hẳn cho một bác phó cối không con, và khi bác phó cối này chết thì hẳn bơ vợ, hết đi ở cho nhà này lại đi ở cho nhà nọ. Năm

line spacing 1.5

Chí Phèo

— NAM CAO

Hắn vừa đi vừa chửi. Bao giờ cũng thế, cứ rượu xong là hắn chửi. Bắt đầu chửi trời. Có hề gì? Trời có của riêng nhà nào? Rồi hắn chửi đời. Thế cũng chẳng sao: đời là tất cả nhưng chẳng là ai. Tức mình hắn chửi ngay tất cả làng Vũ Đại. Nhưng cả làng Vũ Đại ai cũng nhủ, “*Chắc nó trừ mình ra!*” Không ai lên tiếng cả. Tức thật! Ồ! Thế này thì tức thật! Tức chết đi được mất! Đã thế, hắn phải chửi cha đứa nào không chửi nhau với hắn. Nhưng cũng không ai ra điều. Mẹ kiếp! Thế thì có phí rượu không? Thế thì có khổ hắn không? Không biết đứa chết mẹ nào đẻ ra thân hắn cho hắn khổ đến nông nổi này? A ha! Phải đấy, hắn cứ thế mà chửi, hắn chửi đứa chết mẹ nào đẻ ra thân hắn, đẻ ra cái thằng **Chí Phèo!** Hắn nghiêng răng vào mà chửi cái đứa đã đẻ ra Chí Phèo. Nhưng mà biết đứa nào đã đẻ ra Chí Phèo? Có trời mà biết! Hắn không biết, cả làng Vũ Đại cũng không ai biết.

Một anh đi thả ống lươn, một buổi sáng tinh sương đã thấy hắn trần truồng và xám ngắt trong một váy đụp để bên một lò gạch bỏ không, anh ta rước lấy và đem về cho một người đàn bà góa mù. Người đàn bà

line spacing 1

Chí Phèo

— NAM CAO

Hắn vừa đi vừa chửi. Bao giờ cũng thế, cứ rượu xong là hắn chửi. Bắt đầu chửi trời. Có hề gì? Trời có của riêng nhà nào? Rồi hắn chửi đời. Thế cũng chẳng sao: đời là tất cả nhưng chẳng là ai. Tức mình hắn chửi ngay tất cả làng Vũ Đại. Nhưng cả làng Vũ Đại ai cũng nhủ, “*Chắc nó trừ mình ra!*” Không ai lên tiếng cả. Tức thật! Ò! Thế này thì tức thật! Tức chết đi được mất! Đã thế, hắn phải chửi cha đứa nào không chửi nhau với hắn. Nhưng cũng không ai ra điều. Mẹ kiếp! Thế thì có phí rượu không? Thế thì có khổ hắn không? Không biết đứa chết mẹ nào đẻ ra thân hắn cho hắn khổ đến nông nỗi này? A ha! Phải đấy, hắn cứ thế mà chửi, hắn chửi đứa chết mẹ nào đẻ ra thân hắn, đẻ ra cái thằng **Chí Phèo!** Hắn nghiêng rặng vào mà chửi cái đứa đã đẻ ra Chí Phèo. Nhưng mà biết đứa nào đã đẻ ra Chí Phèo? Có trời mà biết! Hắn không biết, cả làng Vũ Đại cũng không ai biết.

Một anh đi thả ống lươn, một buổi sáng tinh sương đã thấy hắn trần truồng và xám ngắt trong một váy đụp để bên một lò gạch bỏ không, anh ta rước lấy và đem về cho

line spacing 1.2

Chí Phèo

— NAM CAO

Hắn vừa đi vừa chửi. Bao giờ cũng thế, cứ rượu xong là hắn chửi. Bắt đầu chửi trời. Có hề gì? Trời có của riêng nhà nào? Rồi hắn chửi đời. Thế cũng chẳng sao: đời là tất cả nhưng chẳng là ai. Tức mình hắn chửi ngay tất cả làng Vũ Đại. Nhưng cả làng Vũ Đại ai cũng nhủ, “*Chắc nó trừ mình ra!*” Không ai lên tiếng cả. Tức thật! Ò! Thế này thì tức thật! Tức chết đi được mất! Đã thế, hắn phải chửi cha đứa nào không chửi nhau với hắn. Nhưng cũng không ai ra điều. Mẹ kiếp! Thế thì có phí rượu không? Thế thì có khổ hắn không? Không biết đứa chết mẹ nào đẻ ra thân hắn cho hắn khổ đến nông nỗi này? A ha! Phải đấy, hắn cứ thế mà chửi, hắn chửi đứa chết mẹ nào đẻ ra thân hắn, đẻ ra cái thằng **Chí Phèo!** Hắn nghiêng rặng vào mà chửi cái đứa đã đẻ ra Chí Phèo. Nhưng mà biết đứa nào đã đẻ ra Chí Phèo? Có trời mà biết! Hắn không biết, cả làng Vũ Đại cũng không ai biết.

line spacing 1.4

Chí Phèo

— NAM CAO

Hắn vừa đi vừa chửi. Bao giờ cũng thế, cứ rượu xong là hắn chửi. Bắt đầu chửi trời. Có hề gì? Trời có của riêng nhà nào? Rồi hắn chửi đời. Thế cũng chẳng sao: đời là tất cả nhưng chẳng là ai. Tức mình hắn chửi ngay tất cả làng Vũ Đại. Nhưng cả làng Vũ Đại ai cũng nhủ, “*Chắc nó trừ mình ra!*” Không ai lên tiếng cả. Tức thật! Ò! Thế này thì tức thật! Tức chết đi được mất! Đã thế, hắn phải chửi cha đứa nào không chửi nhau với hắn. Nhưng cũng không ai ra điều. Mẹ kiếp! Thế thì có phí rượu không? Thế thì có khổ hắn không? Không biết đứa chết mẹ nào đẻ ra thân hắn cho hắn khổ đến nông nỗi này? A ha! Phải đấy, hắn cứ thế mà chửi, hắn chửi đứa chết mẹ nào đẻ ra thân hắn, đẻ ra cái thằng **Chí Phèo!** Hắn nghiêng

line spacing 1.1

Chí Phèo

— NAM CAO

Hắn vừa đi vừa chửi. Bao giờ cũng thế, cứ rượu xong là hắn chửi. Bắt đầu chửi trời. Có hề gì? Trời có của riêng nhà nào? Rồi hắn chửi đời. Thế cũng chẳng sao: đời là tất cả nhưng chẳng là ai. Tức mình hắn chửi ngay tất cả làng Vũ Đại. Nhưng cả làng Vũ Đại ai cũng nhủ, “*Chắc nó trừ mình ra!*” Không ai lên tiếng cả. Tức thật! Ò! Thế này thì tức thật! Tức chết đi được mất! Đã thế, hắn phải chửi cha đứa nào không chửi nhau với hắn. Nhưng cũng không ai ra điều. Mẹ kiếp! Thế thì có phí rượu không? Thế thì có khổ hắn không? Không biết đứa chết mẹ nào đẻ ra thân hắn cho hắn khổ đến nông nỗi này? A ha! Phải đấy, hắn cứ thế mà chửi, hắn chửi đứa chết mẹ nào đẻ ra thân hắn, đẻ ra cái thằng **Chí Phèo!** Hắn nghiêng rặng vào mà chửi cái đứa đã đẻ ra Chí Phèo. Nhưng mà biết đứa nào đã đẻ ra Chí Phèo? Có trời mà biết! Hắn không biết, cả làng Vũ Đại cũng không ai biết.

Một anh đi thả ống lươn, một buổi sáng tinh sương đã

line spacing 1.3

Chí Phèo

— NAM CAO

Hắn vừa đi vừa chửi. Bao giờ cũng thế, cứ rượu xong là hắn chửi. Bắt đầu chửi trời. Có hề gì? Trời có của riêng nhà nào? Rồi hắn chửi đời. Thế cũng chẳng sao: đời là tất cả nhưng chẳng là ai. Tức mình hắn chửi ngay tất cả làng Vũ Đại. Nhưng cả làng Vũ Đại ai cũng nhủ, “*Chắc nó trừ mình ra!*” Không ai lên tiếng cả. Tức thật! Ò! Thế này thì tức thật! Tức chết đi được mất! Đã thế, hắn phải chửi cha đứa nào không chửi nhau với hắn. Nhưng cũng không ai ra điều. Mẹ kiếp! Thế thì có phí rượu không? Thế thì có khổ hắn không? Không biết đứa chết mẹ nào đẻ ra thân hắn cho hắn khổ đến nông nỗi này? A ha! Phải đấy, hắn cứ thế mà chửi, hắn chửi đứa chết mẹ nào đẻ ra thân hắn, đẻ ra cái thằng **Chí Phèo!** Hắn nghiêng rặng vào mà chửi cái đứa đã đẻ ra Chí Phèo. Nhưng mà biết đứa nào đã đẻ ra Chí Phèo? Có trời mà biết! Hắn

line spacing 1.5

Chí Phèo

— NAM CAO

Hắn vừa đi vừa chửi. Bao giờ cũng thế, cứ rượu xong là hắn chửi. Bắt đầu chửi trời. Có hề gì? Trời có của riêng nhà nào? Rồi hắn chửi đời. Thế cũng chẳng sao: đời là tất cả nhưng chẳng là ai. Tức mình hắn chửi ngay tất cả làng Vũ Đại. Nhưng cả làng Vũ Đại ai cũng nhủ, “*Chắc nó trừ mình ra!*” Không ai lên tiếng cả. Tức thật! Ò! Thế này thì tức thật! Tức chết đi được mất! Đã thế, hắn phải chửi cha đứa nào không chửi nhau với hắn. Nhưng cũng không ai ra điều. Mẹ kiếp! Thế thì có phí rượu không? Thế thì có khổ hắn không? Không biết đứa chết mẹ nào đẻ ra thân hắn cho hắn khổ đến nông nỗi này? A ha! Phải đấy, hắn cứ thế mà chửi, hắn chửi đứa chết mẹ nào

line spacing 1

Chí Phèo

— NAM CAO

Hắn vừa đi vừa chửi. Bao giờ cũng thế, cứ rượu xong là hắn chửi. Bắt đầu chửi trời. Có hề gì? Trời có của riêng nhà nào? Rồi hắn chửi đời. Thế cũng chẳng sao: đời là tất cả nhưng chẳng là ai. Tức mình hắn chửi ngay tất cả làng Vũ Đại. Nhưng cả làng Vũ Đại ai cũng nhủ, “*Chắc nó trừ mình ra!*” Không ai lên tiếng cả. Tức thật! Ồ! Thế này thì tức thật! Tức chết đi được mất! Đã thế, hắn phải chửi cha đứa nào không chửi nhau với hắn. Nhưng cũng không ai ra điều. Mẹ kiếp! Thế thì có phí rượu không? Thế thì có khổ hắn không? Không biết đứa chết mẹ nào đẻ ra thân hắn cho hắn khổ đến nông nỗi này? A ha! Phải đấy, hắn cứ thế mà chửi, hắn chửi đứa chết mẹ nào đẻ ra thân hắn, đẻ ra cái thằng **Chí Phèo!** Hắn nghiêng răng vào mà chửi cái đứa đã

line spacing 1.2

Chí Phèo

— NAM CAO

Hắn vừa đi vừa chửi. Bao giờ cũng thế, cứ rượu xong là hắn chửi. Bắt đầu chửi trời. Có hề gì? Trời có của riêng nhà nào? Rồi hắn chửi đời. Thế cũng chẳng sao: đời là tất cả nhưng chẳng là ai. Tức mình hắn chửi ngay tất cả làng Vũ Đại. Nhưng cả làng Vũ Đại ai cũng nhủ, “*Chắc nó trừ mình ra!*” Không ai lên tiếng cả. Tức thật! Ồ! Thế này thì tức thật! Tức chết đi được mất! Đã thế, hắn phải chửi cha đứa nào không chửi nhau với hắn. Nhưng cũng không ai ra điều. Mẹ kiếp! Thế thì có phí rượu không? Thế thì có khổ hắn không? Không biết đứa chết mẹ nào đẻ ra thân hắn cho hắn khổ đến nông nỗi này? A ha!

line spacing 1.4

Chí Phèo

— NAM CAO

Hắn vừa đi vừa chửi. Bao giờ cũng thế, cứ rượu xong là hắn chửi. Bắt đầu chửi trời. Có hề gì? Trời có của riêng nhà nào? Rồi hắn chửi đời. Thế cũng chẳng sao: đời là tất cả nhưng chẳng là ai. Tức mình hắn chửi ngay tất cả làng Vũ Đại. Nhưng cả làng Vũ Đại ai cũng nhủ, “*Chắc nó trừ mình ra!*” Không ai lên tiếng cả. Tức thật! Ồ! Thế này thì tức thật! Tức chết đi được mất! Đã thế, hắn phải chửi cha đứa nào không chửi nhau với hắn. Nhưng cũng không ai ra điều. Mẹ kiếp! Thế thì có phí rượu không? Thế thì có khổ

line spacing 1.1

Chí Phèo

— NAM CAO

Hắn vừa đi vừa chửi. Bao giờ cũng thế, cứ rượu xong là hắn chửi. Bắt đầu chửi trời. Có hề gì? Trời có của riêng nhà nào? Rồi hắn chửi đời. Thế cũng chẳng sao: đời là tất cả nhưng chẳng là ai. Tức mình hắn chửi ngay tất cả làng Vũ Đại. Nhưng cả làng Vũ Đại ai cũng nhủ, “*Chắc nó trừ mình ra!*” Không ai lên tiếng cả. Tức thật! Ồ! Thế này thì tức thật! Tức chết đi được mất! Đã thế, hắn phải chửi cha đứa nào không chửi nhau với hắn. Nhưng cũng không ai ra điều. Mẹ kiếp! Thế thì có phí rượu không? Thế thì có khổ hắn không? Không biết đứa chết mẹ nào đẻ ra thân hắn cho hắn khổ đến nông nỗi này? A ha! Phải đấy, hắn cứ thế mà chửi, hắn chửi đứa

line spacing 1.3

Chí Phèo

— NAM CAO

Hắn vừa đi vừa chửi. Bao giờ cũng thế, cứ rượu xong là hắn chửi. Bắt đầu chửi trời. Có hề gì? Trời có của riêng nhà nào? Rồi hắn chửi đời. Thế cũng chẳng sao: đời là tất cả nhưng chẳng là ai. Tức mình hắn chửi ngay tất cả làng Vũ Đại. Nhưng cả làng Vũ Đại ai cũng nhủ, “*Chắc nó trừ mình ra!*” Không ai lên tiếng cả. Tức thật! Ồ! Thế này thì tức thật! Tức chết đi được mất! Đã thế, hắn phải chửi cha đứa nào không chửi nhau với hắn. Nhưng cũng không ai ra điều. Mẹ kiếp! Thế thì có phí rượu không? Thế thì có khổ hắn không? Không biết đứa chết mẹ nào đẻ ra

line spacing 1.5

Chí Phèo

— NAM CAO

Hắn vừa đi vừa chửi. Bao giờ cũng thế, cứ rượu xong là hắn chửi. Bắt đầu chửi trời. Có hề gì? Trời có của riêng nhà nào? Rồi hắn chửi đời. Thế cũng chẳng sao: đời là tất cả nhưng chẳng là ai. Tức mình hắn chửi ngay tất cả làng Vũ Đại. Nhưng cả làng Vũ Đại ai cũng nhủ, “*Chắc nó trừ mình ra!*” Không ai lên tiếng cả. Tức thật! Ồ! Thế này thì tức thật! Tức chết đi được mất! Đã thế, hắn phải chửi cha đứa nào không chửi nhau với hắn. Nhưng cũng không ai ra điều. Mẹ

18pt

áạ àả ãã ää åå àả ãã đéẹ èẻ ẽê éê
ềề ểể íì ìỉ ıı óọ òỏ ãã ôồ ớớ ôồ ớớ
ơơ ờờ ởở ơơ ởở ớớ ưư ừừ ửử ýỳ ỷỷ
ẢẢ ẬẬ ẪẪ ĐÉỆ ÈỀ ỂỂ ÊÊ ỀỀ ỂỂ ÍỈ ỈỈ
ÓÓ ỌỌ ỒỒ ỚỚ ỜỜ ỞỞ ỨỨ ỪỪ ỬỬ
ÝÝ ỠỠ ỠỠ ỠỠ ỠỠ ỠỠ ỠỠ ỠỠ

36pt

áạ àả ãã ää åå àả ãã đéẹ èẻ ẽê éê
ềề ểể íì ìỉ ıı óọ òỏ ãã ôồ ớớ ôồ ớớ
ơơ ờờ ởở ơơ ởở ớớ ưư ừừ ửử ýỳ ỷỷ
ẢẢ ẬẬ ẪẪ ĐÉỆ ÈỀ ỂỂ ÊÊ ỀỀ ỂỂ ÍỈ ỈỈ
ÓÓ ỌỌ ỒỒ ỚỚ ỜỜ ỞỞ ỨỨ ỪỪ ỬỬ
ÝÝ ỠỠ ỠỠ ỠỠ ỠỠ ỠỠ ỠỠ ỠỠ

72pt

áạ àả ãã ää åå àả ãã
ậậ ãã đéẹ èẻ ẽê éê

è ê ë í î ï ó ọ ò ỏ ỗ ô ó

ộ ồ ỏ ỗ ơ ớ ợ ờ ở ỡ ú ụ ù

ủ ữ ư ứ ự ù ử ữ ý ỵ ò ỷ ỹ

Á Ạ À Ả Ã Ǻ ǻ Ǽ Ǿ ǿ

Â Ắ Ằ Ẳ Ẵ Đ É Ệ È Ế

Ễ Ê Ế Ệ Ề Ể Ễ Ỉ Ị Ỉ Ĩ Ó

Ọ Ồ Ỏ Ỗ Ỗ Ớ Ộ Ồ Ỏ Ỗ

Ơ Ớ Ợ Ờ Ở Ỡ Ứ Ự Ừ Ủ

Ỡ Ứ Ớ Ự Ờ Ử Ỡ Ỡ Ỡ Ỡ

Ỡ Ỡ

è é ê ì í î ï ó ọ ò ỏ ỗ ô ó

ộ ò ỏ ỗ ơ ớ ợ ờ ở ỡ ú ụ ù

ủ ã ư ứ ự ừ ử ữ ý ỵ ò ỳ ỹ

Á À Ā Ã Ă Ạ Ǻ ǻ

Â Á À Ā Ã Đ É Ę È É

Ë Ê É Ę È É Ë Í Î Ï Ó

Ọ Ò Ỏ Ỗ Ô Ó Ộ Ò Ỏ Ỗ

ó ó ́ ̀ ̂ ̃ ́ ̀ ̂ ̃

ũ ũ ́ ́ ́ ̀ ̀ ̀ ̃ ́ ́ ̀

ý ỹ

18pt

áạ àả ảảảảảả ảảảảảả ấấấấấấ ậậậậậậ ầầầầầầ ẵẵẵẵẵẵ đéẹ ềềềềềề ểểểểểể ễễễễễễ ỉỉỉỉỉỉ ỉỉỉỉỉỉ ỏỏỏỏỏỏ ỏỏỏỏỏỏ ốốốốốố ớớớớớớ ơơơơơơ ờờờờờờ ửửửửửử ửửửửửử ỳỳỳỳỳỳ ỳỳỳỳỳỳ ẦẦẦẦẦẦ ẦẦẦẦẦẦ ẮẮẮẮẮẮ ẮẮẮẮẮẮ ẰẰẰẰ ẰẰẰẰ ỚỚỚỚỚỚ ỚỚỚỚỚỚ ỖỖỖỖỖỖỖỖ ỖỖỖỖỖỖỖỖ ỚỚỚỚỚỚ ỜỜỜỜỜỜ ỬỬỬỬỬỬ ỬỬỬỬỬỬ ỠỠỠỠỠỠ ỠỠỠỠỠỠ ỠỠỠỠỠỠ

36pt

áạ àả ảảảảảả ảảảảảả ấấấấấấ ậậậậậậ ầầầầầầ ẵẵẵẵẵẵ đéẹ ềềềềềề ểểểểểể ễễễễễễ ỉỉỉỉỉỉ ỉỉỉỉỉỉ ỏỏỏỏỏỏ ỏỏỏỏỏỏ ốốốốốố ớớớớớớ ơơơơơơ ờờờờờờ ửửửửửử ửửửửửử ỳỳỳỳỳỳ ỳỳỳỳỳỳ ẦẦẦẦẦẦ ẦẦẦẦẦẦ ẮẮẮẮẮẮ ẮẮẮẮẮẮ ẰẰẰẰ ẰẰẰẰ ỚỚỚỚỚỚ ỚỚỚỚỚỚ ỖỖỖỖỖỖỖỖ ỖỖỖỖỖỖỖỖ ỚỚỚỚỚỚ ỜỜỜỜỜỜ ỬỬỬỬỬỬ ỬỬỬỬỬỬ ỠỠỠỠỠỠ ỠỠỠỠỠỠ ỠỠỠỠỠỠ

72pt

áạ àả ảảảảảả ảảảảảả ấấấấấấ ậậậậậậ ầầầầầầ ẵẵẵẵẵẵ ầầầầầầ ẵẵẵẵẵẵ ấấấấấấ ậậậậậậ ầầầầầầ ẵẵẵẵẵẵ đéẹ ềềềềềề ểểểểểể ễễễễễễ

è ê ë í î ï ó ô õ ö

ó ô õ ö ø ø ø ù ú

ü ù ú û ü ý

ÿ ÿ ŷ ŷ Á Ḃ À Ā Ă Ą

Ą Ą Ą Ą Â Á Ḃ À Ą Ą

Đ É Ę È Ě Ě Ě Ě Ě Ě

Ě Í Î Ï Ó Ô Õ Ö Ó

Ô Ò Ò Ò Ó Ó Ó Ó Ò Ò Ò

Ú Ù Ù Ù Ù Ù Ù Ù Ù Ù Ù

Û Ý Ý Ý Ý

è é ê ì í î ï ó ô õ ö

ó ô õ ö ø ó ø ò ó ú

ü ù ú û ü ú ù ú ý

ÿ ÿ ŷ Ÿ Á À Á Ā

Ă Ą Ą Ą Ą Ą Ą Ą Ą

Đ É È É Ê É È È

Ë Ì Í Î Ï Ó Ô Õ Ö

ô ò ó õ ö ø ù ú

ú û ü ý ÿ

ÿ ý ÿ ÿ ÿ

È Ê Ë Í Î Ï Ó Ô Õ Ö

Ó Ô Õ Ö Ö Ö Ö Ö Ö Ö

Ú Û Ü Û Ü Ü Ú Û Ü Û Ü

Ý Þ ß à á â ã ä å

ä å ä å â á â à ã đ

é ê ë ì í î ï ð ñ ò ó ô

ì í î ï ó ô õ ö ó ô

Ò Ó Ô Ñ Ò Ó Ô Ñ Ó

Ù Ú Û Ü Ý Þ ß à á â ã

ý ŷ ÿ ŷ ŷ

18pt

ÁẠÀẢÃẢẢẢ
ÈÊËËÍÏÏÍÓỌÒỎÕÔÓỘỒỔỜỚỠỜỞỠỨ
ÙỦỦ
ÝỲỲ

36pt

ÁẠÀẢẢẢ
ÈÊËËÍÏÏÍÓỌÒỎÕÔÓỘỒỔỜỚỠỜỞỠỨ
ỤỦỦ
ÝỲỲ
ẢẢ
ÈÊËËÍÏÏÍÓỌÒỎÕÔÓỘỒỔỜỚỠỜỞỠỨ
ỦỦ
ÝỲỲ

72pt

ÁẠÀẢẢẢ
ẢẢẢ

È Ê Ë Ì Í Î Ï Ó Ô Õ Ö

Ó Ô Õ Ö Ñ Ò Ó Ô Õ

Ú Û Ü Ý Þ ß à á â ã

ý ÿ ù ý ÿ á à å ã

ä å ã ä å à á â ã đ

é ê ë ì í î ï ð ñ ò ó ô õ

ì í î ï ó ô õ ö ÷

Ò Ó Õ Ö Ø Ò Ò Ò Ó

Ü Ù Ú Û Ü Ý Þ Ù Ú Û

Ý Ý ÿ ÿ

18pt

ÁẠÀẢÃĂĂĂĂĂĂĂĂÀẢÃĐÉĘÈĚĚĚĚĚĚÍİİİİÓỌÒỎÕÔÓÔÒỎỖơớờởỖ
ÚỤÙỦÛƯỨỰỪỬỮỲỴỶỜỠÁẠÀẢÃĂĂĂĂĂĂĂĂÀẢÃĐÉĘÈĚĚĚĚĚĚ
ÍİİİİÓỌÒỎÕÔÓÔÒỎỖơớờởỖÚỤÙỦÛƯỨỰỪỬỮỲỴỶỜỠ

36pt

ÁẠÀẢẢẢẢẢẢẢẢẢẢẢẢẢẢẢẢẢẢĐÉÉĘÈĚĚĚĚĚĚ
ÊÈĚĚĚÍİİİİÓỌÒỎỖÔÓÔÒỎỖơớờởỖ
ÚỤÙỦÛƯỨỰỪỬỮỲỴỶỜỠÁẠÀẢẢẢ
ẢẢẢẢẢẢẢẢẢẢẢẢẢẢẢẢẢĐÉĘÈĚĚĚĚĚĚ
ĚĚÍİİİİÓỌÒỎỖÔÓÔÒỎỖơớờởỖ
ÚỤÙỦÛƯỨỰỪỬỮỲỴỶỜỠ

72pt

ÁẠÀẢẢẢẢẢẢẢẢẢẢ
ẢẢẢẢẢẢĐÉÉĘÈĚĚĚ

É Ê Ë Ì Í Î Ï Ó Ô Õ

Ö Ù Ú Û Ü Ý Þ ß à á â

ã ä å æ ç è é ê ë ì

í î ï ð é ê ë é

ò ó ô õ ö ù ú û ü ý

ÿ ù û ý ÿ á à â

ã ä å æ ç è é ê ë ì

õ ô ó ô ò ò ò ó ó ó
ò ò ò ú ú ù ù ù ú ú
ù ù ù ù ý ý ý ý

line spacing 1

Chí Phèo

— NAM CAO

Hắn vừa đi vừa chửi. Bao giờ cũng thế, cứ rượu xong là hắn chửi. Bắt đầu chửi trời. Có hề gì? Trời có của riêng nhà nào? Rồi hắn chửi đời. Thế cũng chẳng sao: đời là tất cả nhưng chẳng là ai. Tức mình hắn chửi ngay tất cả làng Vũ Đại. Nhưng cả làng Vũ Đại ai cũng nhủ, “*Chắc nó trừ mình ra!*” Không ai lên tiếng cả. Tức thật! Ô! Thế này thì tức thật! Tức chết đi được mất! Đã thế, hắn phải chửi cha đứa nào không chửi nhau với hắn. Nhưng cũng không ai ra điều. Mẹ kiếp! Thế thì có phí rượu không? Thế thì có khổ hắn không? Không biết đứa chết mẹ nào đẻ ra thân hắn cho hắn khổ đến nông nỗi này? A ha! Phải đấy, hắn cứ thế mà chửi, hắn chửi đứa chết mẹ nào đẻ ra thân hắn, đẻ ra cái thằng **Chí Phèo!** Hắn nghiêng rắng vào mà chửi cái đứa đã đẻ ra Chí Phèo. Nhưng mà biết đứa nào đã đẻ ra Chí Phèo? Có trời mà biết! Hắn không biết, cả làng Vũ Đại cũng không ai biết.

Một anh đi thả ống lươn, một buổi sáng tinh sương đã thấy hắn trần truồng và xám ngắt trong một váy đụp để bên một lò gạch bỏ không, anh ta rước lấy và đem về cho một người đàn bà góa mù. Người đàn bà góa mù này bán hắn cho một bác phó cối không con, và khi bác phó cối này chết thì hắn bỏ vợ, hết đi ở cho nhà này lại đi ở cho nhà nọ. Năm hai mươi tuổi, hắn làm canh điền cho ông lý Kiến, bấy giờ cụ bá Kiến, ăn tiền chỉ làng. Hình như có mấy lần bà ba nhà ông lý, còn trẻ lắm mà lại hay ốm lửng, bắt hắn bóp chân, hay xoa bụng, đắp lưng gì đấy. Người ta bảo ông lý ra đình thì hách dịch, cả làng phải sợ, mà về nhà thì lại sợ cái bà ba còn trẻ này. Người bà ấy phốp pháp, má bà ấy hồng hồng, mà ông lý thì hay đau lưng lắm; những người có bệnh đau lưng hay sợ vợ mà chưa đời là khoẻ ghen. Có người thì bảo anh canh điền ấy được bà ba quyền thu quyền bỏ trong nhà tin cẩn nên lấy trộm tiền trộm thóc nhiều. Mỗi người nói một cách. Chẳng biết đầu mà lần. Chỉ biết một hôm Chí bị

line spacing 1.2

Chí Phèo

— NAM CAO

Hắn vừa đi vừa chửi. Bao giờ cũng thế, cứ rượu xong là hắn chửi. Bắt đầu chửi trời. Có hề gì? Trời có của riêng nhà nào? Rồi hắn chửi đời. Thế cũng chẳng sao: đời là tất cả nhưng chẳng là ai. Tức mình hắn chửi ngay tất cả làng Vũ Đại. Nhưng cả làng Vũ Đại ai cũng nhủ, “*Chắc nó trừ mình ra!*” Không ai lên tiếng cả. Tức thật! Ô! Thế này thì tức thật! Tức chết đi được mất! Đã thế, hắn phải chửi cha đứa nào không chửi nhau với hắn. Nhưng cũng không ai ra điều. Mẹ kiếp! Thế thì có phí rượu không? Thế thì có khổ hắn không? Không biết đứa chết mẹ nào đẻ ra thân hắn cho hắn khổ đến nông nỗi này? A ha! Phải đấy, hắn cứ thế mà chửi, hắn chửi đứa chết mẹ nào đẻ ra thân hắn, đẻ ra cái thằng **Chí Phèo!** Hắn nghiêng rắng vào mà chửi cái đứa đã đẻ ra Chí Phèo. Nhưng mà biết đứa nào đã đẻ ra Chí Phèo? Có trời mà biết! Hắn không biết, cả làng Vũ Đại cũng không ai biết.

Một anh đi thả ống lươn, một buổi sáng tinh sương đã thấy hắn trần truồng và xám ngắt trong một váy đụp để bên một lò gạch bỏ không, anh ta rước lấy và đem về cho một người đàn bà góa mù. Người đàn bà góa mù này bán hắn cho một bác phó cối không con, và khi bác phó cối này chết thì hắn bỏ vợ, hết đi ở cho nhà này lại đi ở cho nhà nọ. Năm hai mươi tuổi, hắn làm canh điền cho ông lý Kiến, bấy giờ cụ bá Kiến, ăn tiền chỉ làng. Hình như có mấy lần bà ba nhà ông lý, còn trẻ lắm mà lại hay ốm lửng, bắt hắn bóp chân, hay xoa bụng, đắp lưng gì đấy. Người ta bảo ông lý ra đình thì hách dịch, cả làng phải sợ, mà về nhà thì lại sợ cái bà ba còn trẻ này. Người bà ấy phốp pháp, má bà ấy hồng hồng, mà ông lý thì hay đau lưng lắm; những người có

line spacing 1.4

Chí Phèo

— NAM CAO

Hắn vừa đi vừa chửi. Bao giờ cũng thế, cứ rượu xong là hắn chửi. Bắt đầu chửi trời. Có hề gì? Trời có của riêng nhà nào? Rồi hắn chửi đời. Thế cũng chẳng sao: đời là tất cả nhưng chẳng là ai. Tức mình hắn chửi ngay tất cả làng Vũ Đại. Nhưng cả làng Vũ Đại ai cũng nhủ, “*Chắc nó trừ mình ra!*” Không ai lên tiếng cả. Tức thật! Ô! Thế này thì tức thật! Tức chết đi được mất! Đã thế, hắn phải chửi cha đứa nào không chửi nhau với hắn. Nhưng cũng không ai ra điều. Mẹ kiếp! Thế thì có phí rượu không? Thế thì có khổ hắn không? Không biết đứa chết mẹ nào đẻ ra thân hắn cho hắn khổ đến nông nỗi này? A ha! Phải đấy, hắn cứ thế mà chửi, hắn chửi đứa chết mẹ nào đẻ ra thân hắn, đẻ ra cái thằng **Chí Phèo!** Hắn nghiêng rắng vào mà chửi cái đứa đã đẻ ra Chí Phèo. Nhưng mà biết đứa nào đã đẻ ra Chí Phèo? Có trời mà biết! Hắn không biết, cả làng Vũ Đại cũng không ai biết.

Một anh đi thả ống lươn, một buổi sáng tinh sương đã thấy hắn trần truồng và xám ngắt trong một váy đụp để bên một lò gạch bỏ không, anh ta rước lấy và đem về cho một người đàn bà góa mù. Người đàn bà góa mù này bán hắn cho một bác phó cối không con, và khi bác phó cối này chết thì hắn bỏ vợ, hết đi ở cho nhà này lại đi ở cho nhà nọ. Năm hai mươi tuổi, hắn làm canh điền cho ông lý Kiến, bấy giờ cụ bá Kiến, ăn tiền chỉ làng. Hình như có mấy lần bà ba nhà ông lý, còn trẻ lắm mà lại hay

line spacing 1.1

Chí Phèo

— NAM CAO

Hắn vừa đi vừa chửi. Bao giờ cũng thế, cứ rượu xong là hắn chửi. Bắt đầu chửi trời. Có hề gì? Trời có của riêng nhà nào? Rồi hắn chửi đời. Thế cũng chẳng sao: đời là tất cả nhưng chẳng là ai. Tức mình hắn chửi ngay tất cả làng Vũ Đại. Nhưng cả làng Vũ Đại ai cũng nhủ, “*Chắc nó trừ mình ra!*” Không ai lên tiếng cả. Tức thật! Ô! Thế này thì tức thật! Tức chết đi được mất! Đã thế, hắn phải chửi cha đứa nào không chửi nhau với hắn. Nhưng cũng không ai ra điều. Mẹ kiếp! Thế thì có phí rượu không? Thế thì có khổ hắn không? Không biết đứa chết mẹ nào đẻ ra thân hắn cho hắn khổ đến nông nỗi này? A ha! Phải đấy, hắn cứ thế mà chửi, hắn chửi đứa chết mẹ nào đẻ ra thân hắn, đẻ ra cái thằng **Chí Phèo!** Hắn nghiêng rắng vào mà chửi cái đứa đã đẻ ra Chí Phèo. Nhưng mà biết đứa nào đã đẻ ra Chí Phèo? Có trời mà biết! Hắn không biết, cả làng Vũ Đại cũng không ai biết.

Một anh đi thả ống lươn, một buổi sáng tinh sương đã thấy hắn trần truồng và xám ngắt trong một váy đụp để bên một lò gạch bỏ không, anh ta rước lấy và đem về cho một người đàn bà góa mù. Người đàn bà góa mù này bán hắn cho một bác phó cối không con, và khi bác phó cối này chết thì hắn bỏ vợ, hết đi ở cho nhà này lại đi ở cho nhà nọ. Năm hai mươi tuổi, hắn làm canh điền cho ông lý Kiến, bấy giờ cụ bá Kiến, ăn tiền chỉ làng. Hình như có mấy lần bà ba nhà ông lý, còn trẻ lắm mà lại hay ốm lửng, bắt hắn bóp chân, hay xoa bụng, đắp lưng gì đấy. Người ta bảo ông lý ra đình thì hách dịch, cả làng phải sợ, mà về nhà thì lại sợ cái bà ba còn trẻ này. Người bà ấy phốp pháp, má bà ấy hồng hồng, mà ông lý thì hay đau lưng lắm; những người có bệnh đau lưng hay sợ vợ mà chưa đời là khoẻ ghen. Có người thì bảo anh canh điền ấy được bà ba quyền thu quyền bỏ trong nhà tin cẩn nên lấy trộm tiền trộm thóc nhiều. Mỗi người nói một cách. Chẳng biết đầu mà lần. Chỉ biết một hôm Chí bị

line spacing 1.3

Chí Phèo

— NAM CAO

Hắn vừa đi vừa chửi. Bao giờ cũng thế, cứ rượu xong là hắn chửi. Bắt đầu chửi trời. Có hề gì? Trời có của riêng nhà nào? Rồi hắn chửi đời. Thế cũng chẳng sao: đời là tất cả nhưng chẳng là ai. Tức mình hắn chửi ngay tất cả làng Vũ Đại. Nhưng cả làng Vũ Đại ai cũng nhủ, “*Chắc nó trừ mình ra!*” Không ai lên tiếng cả. Tức thật! Ô! Thế này thì tức thật! Tức chết đi được mất! Đã thế, hắn phải chửi cha đứa nào không chửi nhau với hắn. Nhưng cũng không ai ra điều. Mẹ kiếp! Thế thì có phí rượu không? Thế thì có khổ hắn không? Không biết đứa chết mẹ nào đẻ ra thân hắn cho hắn khổ đến nông nỗi này? A ha! Phải đấy, hắn cứ thế mà chửi, hắn chửi đứa chết mẹ nào đẻ ra thân hắn, đẻ ra cái thằng **Chí Phèo!** Hắn nghiêng rắng vào mà chửi cái đứa đã đẻ ra Chí Phèo. Nhưng mà biết đứa nào đã đẻ ra Chí Phèo? Có trời mà biết! Hắn không biết, cả làng Vũ Đại cũng không ai biết.

Một anh đi thả ống lươn, một buổi sáng tinh sương đã thấy hắn trần truồng và xám ngắt trong một váy đụp để bên một lò gạch bỏ không, anh ta rước lấy và đem về cho một người đàn bà góa mù. Người đàn bà góa mù này bán hắn cho một bác phó cối không con, và khi bác phó cối này chết thì hắn bỏ vợ, hết đi ở cho nhà này lại đi ở cho nhà nọ. Năm hai mươi tuổi, hắn làm canh điền cho ông lý Kiến, bấy giờ cụ bá Kiến, ăn tiền chỉ làng. Hình như có mấy lần bà ba nhà ông lý, còn trẻ lắm mà lại hay ốm lửng, bắt hắn bóp chân, hay xoa bụng, đắp lưng gì đấy. Người ta bảo ông lý ra

line spacing 1.5

Chí Phèo

— NAM CAO

Hắn vừa đi vừa chửi. Bao giờ cũng thế, cứ rượu xong là hắn chửi. Bắt đầu chửi trời. Có hề gì? Trời có của riêng nhà nào? Rồi hắn chửi đời. Thế cũng chẳng sao: đời là tất cả nhưng chẳng là ai. Tức mình hắn chửi ngay tất cả làng Vũ Đại. Nhưng cả làng Vũ Đại ai cũng nhủ, “*Chắc nó trừ mình ra!*” Không ai lên tiếng cả. Tức thật! Ô! Thế này thì tức thật! Tức chết đi được mất! Đã thế, hắn phải chửi cha đứa nào không chửi nhau với hắn. Nhưng cũng không ai ra điều. Mẹ kiếp! Thế thì có phí rượu không? Thế thì có khổ hắn không? Không biết đứa chết mẹ nào đẻ ra thân hắn cho hắn khổ đến nông nỗi này? A ha! Phải đấy, hắn cứ thế mà chửi, hắn chửi đứa chết mẹ nào đẻ ra thân hắn, đẻ ra cái thằng **Chí Phèo!** Hắn nghiêng rắng vào mà chửi cái đứa đã đẻ ra Chí Phèo. Nhưng mà biết đứa nào đã đẻ ra Chí Phèo? Có trời mà biết! Hắn không biết, cả làng Vũ Đại cũng không ai biết.

Một anh đi thả ống lươn, một buổi sáng tinh sương đã thấy hắn trần truồng và xám ngắt trong một váy đụp để bên một lò gạch bỏ không, anh ta rước lấy và đem về cho một người đàn bà góa mù. Người đàn bà góa mù này bán hắn cho một bác phó cối không con, và khi bác phó cối này chết thì hắn bỏ vợ, hết đi ở cho nhà này lại đi ở cho nhà nọ. Năm hai mươi tuổi, hắn làm canh điền cho ông lý Kiến, bấy giờ cụ bá

line spacing 1

Chí Phèo

— NAM CAO

Hắn vừa đi vừa chửi. Bao giờ cũng thế, cứ rượu xong là hắn chửi. Bắt đầu chửi trời. Có hề gì? Trời có của riêng nhà nào? Rồi hắn chửi đời. Thế cũng chẳng sao: đời là tất cả nhưng chẳng là ai. Tức mình hắn chửi ngay tất cả làng Vũ Đại. Nhưng cả làng Vũ Đại ai cũng nhủ, “*Chắc nó trừ mình ra!*” Không ai lên tiếng cả. Tức thật! Ồ! Thế này thì tức thật! Tức chết đi được mất! Đã thế, hắn phải chửi cha đứa nào không chửi nhau với hắn. Nhưng cũng không ai ra điều. Mẹ kiếp! Thế thì có phí rượu không? Thế thì có khổ hắn không? Không biết đứa chết mẹ nào đẻ ra thân hắn cho hắn khổ đến nông nỗi này? A ha! Phải đấy, hắn cứ thế mà chửi, hắn chửi đứa chết mẹ nào đẻ ra thân hắn, đẻ ra cái thằng **Chí Phèo!** Hắn nghiến răng vào mà chửi cái đứa đã đẻ ra Chí Phèo. Nhưng mà biết đứa nào đã đẻ ra Chí Phèo? Có trời mà biết! Hắn không biết, cả làng Vũ Đại cũng không ai biết.

Một anh đi thả ống lươn, một buổi sáng tinh sương đã thấy hắn trần truồng và xám ngắt trong một váy đụp để bên một lò gạch bỏ không, anh ta rước lấy và đem về cho một người đàn bà góa mù. Người đàn bà góa mù này bán hắn cho một bác phó cối không con, và khi bác phó cối này chết thì hắn bơ vợ, hết đi ở cho nhà này lại đi ở

line spacing 1.2

Chí Phèo

— NAM CAO

Hắn vừa đi vừa chửi. Bao giờ cũng thế, cứ rượu xong là hắn chửi. Bắt đầu chửi trời. Có hề gì? Trời có của riêng nhà nào? Rồi hắn chửi đời. Thế cũng chẳng sao: đời là tất cả nhưng chẳng là ai. Tức mình hắn chửi ngay tất cả làng Vũ Đại. Nhưng cả làng Vũ Đại ai cũng nhủ, “*Chắc nó trừ mình ra!*” Không ai lên tiếng cả. Tức thật! Ồ! Thế này thì tức thật! Tức chết đi được mất! Đã thế, hắn phải chửi cha đứa nào không chửi nhau với hắn. Nhưng cũng không ai ra điều. Mẹ kiếp! Thế thì có phí rượu không? Thế thì có khổ hắn không? Không biết đứa chết mẹ nào đẻ ra thân hắn cho hắn khổ đến nông nỗi này? A ha! Phải đấy, hắn cứ thế mà chửi, hắn chửi đứa chết mẹ nào đẻ ra thân hắn, đẻ ra cái thằng **Chí Phèo!** Hắn nghiến răng vào mà chửi cái đứa đã đẻ ra Chí Phèo. Nhưng mà biết đứa nào đã đẻ ra Chí Phèo? Có trời mà biết! Hắn không biết, cả làng Vũ Đại cũng không ai biết.

Một anh đi thả ống lươn, một buổi sáng tinh sương đã thấy hắn trần

line spacing 1.4

Chí Phèo

— NAM CAO

Hắn vừa đi vừa chửi. Bao giờ cũng thế, cứ rượu xong là hắn chửi. Bắt đầu chửi trời. Có hề gì? Trời có của riêng nhà nào? Rồi hắn chửi đời. Thế cũng chẳng sao: đời là tất cả nhưng chẳng là ai. Tức mình hắn chửi ngay tất cả làng Vũ Đại. Nhưng cả làng Vũ Đại ai cũng nhủ, “*Chắc nó trừ mình ra!*” Không ai lên tiếng cả. Tức thật! Ồ! Thế này thì tức thật! Tức chết đi được mất! Đã thế, hắn phải chửi cha đứa nào không chửi nhau với hắn. Nhưng cũng không ai ra điều. Mẹ kiếp! Thế thì có phí rượu không? Thế thì có khổ hắn không? Không biết đứa chết mẹ nào đẻ ra thân hắn cho hắn khổ đến nông nỗi này? A ha! Phải đấy, hắn cứ thế mà chửi, hắn chửi đứa chết mẹ nào đẻ ra thân hắn, đẻ ra cái thằng **Chí Phèo!** Hắn nghiến răng vào mà chửi cái đứa đã đẻ ra Chí Phèo. Nhưng mà biết đứa nào đã đẻ ra Chí Phèo? Có trời mà biết! Hắn không biết,

line spacing 1.1

Chí Phèo

— NAM CAO

Hắn vừa đi vừa chửi. Bao giờ cũng thế, cứ rượu xong là hắn chửi. Bắt đầu chửi trời. Có hề gì? Trời có của riêng nhà nào? Rồi hắn chửi đời. Thế cũng chẳng sao: đời là tất cả nhưng chẳng là ai. Tức mình hắn chửi ngay tất cả làng Vũ Đại. Nhưng cả làng Vũ Đại ai cũng nhủ, “*Chắc nó trừ mình ra!*” Không ai lên tiếng cả. Tức thật! Ồ! Thế này thì tức thật! Tức chết đi được mất! Đã thế, hắn phải chửi cha đứa nào không chửi nhau với hắn. Nhưng cũng không ai ra điều. Mẹ kiếp! Thế thì có phí rượu không? Thế thì có khổ hắn không? Không biết đứa chết mẹ nào đẻ ra thân hắn cho hắn khổ đến nông nỗi này? A ha! Phải đấy, hắn cứ thế mà chửi, hắn chửi đứa chết mẹ nào đẻ ra thân hắn, đẻ ra cái thằng **Chí Phèo!** Hắn nghiến răng vào mà chửi cái đứa đã đẻ ra Chí Phèo. Nhưng mà biết đứa nào đã đẻ ra Chí Phèo? Có trời mà biết! Hắn không biết, cả làng Vũ Đại cũng không ai biết.

Một anh đi thả ống lươn, một buổi sáng tinh sương đã thấy hắn trần truồng và xám ngắt trong một váy đụp để bên một lò gạch bỏ không, anh ta rước lấy và đem về cho một người đàn bà góa mù. Người

line spacing 1.3

Chí Phèo

— NAM CAO

Hắn vừa đi vừa chửi. Bao giờ cũng thế, cứ rượu xong là hắn chửi. Bắt đầu chửi trời. Có hề gì? Trời có của riêng nhà nào? Rồi hắn chửi đời. Thế cũng chẳng sao: đời là tất cả nhưng chẳng là ai. Tức mình hắn chửi ngay tất cả làng Vũ Đại. Nhưng cả làng Vũ Đại ai cũng nhủ, “*Chắc nó trừ mình ra!*” Không ai lên tiếng cả. Tức thật! Ồ! Thế này thì tức thật! Tức chết đi được mất! Đã thế, hắn phải chửi cha đứa nào không chửi nhau với hắn. Nhưng cũng không ai ra điều. Mẹ kiếp! Thế thì có phí rượu không? Thế thì có khổ hắn không? Không biết đứa chết mẹ nào đẻ ra thân hắn cho hắn khổ đến nông nỗi này? A ha! Phải đấy, hắn cứ thế mà chửi, hắn chửi đứa chết mẹ nào đẻ ra thân hắn, đẻ ra cái thằng **Chí Phèo!** Hắn nghiến răng vào mà chửi cái đứa đã đẻ ra Chí Phèo. Nhưng mà biết đứa nào đã đẻ ra Chí Phèo? Có trời mà biết! Hắn không biết, cả làng Vũ Đại cũng không ai biết.

line spacing 1.5

Chí Phèo

— NAM CAO

Hắn vừa đi vừa chửi. Bao giờ cũng thế, cứ rượu xong là hắn chửi. Bắt đầu chửi trời. Có hề gì? Trời có của riêng nhà nào? Rồi hắn chửi đời. Thế cũng chẳng sao: đời là tất cả nhưng chẳng là ai. Tức mình hắn chửi ngay tất cả làng Vũ Đại. Nhưng cả làng Vũ Đại ai cũng nhủ, “*Chắc nó trừ mình ra!*” Không ai lên tiếng cả. Tức thật! Ồ! Thế này thì tức thật! Tức chết đi được mất! Đã thế, hắn phải chửi cha đứa nào không chửi nhau với hắn. Nhưng cũng không ai ra điều. Mẹ kiếp! Thế thì có phí rượu không? Thế thì có khổ hắn không? Không biết đứa chết mẹ nào đẻ ra thân hắn cho hắn khổ đến nông nỗi này? A ha! Phải đấy, hắn cứ thế mà chửi, hắn chửi đứa chết mẹ nào đẻ ra thân hắn, đẻ ra cái thằng **Chí Phèo!** Hắn nghiến răng vào mà chửi cái đứa đã đẻ ra Chí Phèo. Nhưng mà

line spacing 1

Chí Phèo

— NAM CAO

Hắn vừa đi vừa chửi. Bao giờ cũng thế, cứ rượu xong là hắn chửi. Bắt đầu chửi trời. Có hề gì? Trời có của riêng nhà nào? Rồi hắn chửi đời. Thế cũng chẳng sao: đời là tất cả nhưng chẳng là ai. Tức mình hắn chửi ngay tất cả làng Vũ Đại. Nhưng cả làng Vũ Đại ai cũng nhủ, “*Chắc nó trừ mình ra!*” Không ai lên tiếng cả. Tức thật! Ồ! Thế này thì tức thật! Tức chết đi được mất! Đã thế, hắn phải chửi cha đứa nào không chửi nhau với hắn. Nhưng cũng không ai ra điều. Mẹ kiếp! Thế thì có phí rượu không? Thế thì có khổ hắn không? Không biết đứa chết mẹ nào đẻ ra thân hắn cho hắn khổ đến nông nỗi này? A ha! Phải đấy, hắn cứ thế mà chửi, hắn chửi đứa chết mẹ nào đẻ ra thân hắn, đẻ ra cái thằng **Chí Phèo!** Hắn nghiêng răng vào mà chửi cái đứa đã đẻ ra Chí Phèo. Nhưng mà biết đứa nào đã đẻ ra Chí Phèo? Có trời mà biết! Hắn không biết, cả làng Vũ Đại cũng không ai biết.

line spacing 1.2

Chí Phèo

— NAM CAO

Hắn vừa đi vừa chửi. Bao giờ cũng thế, cứ rượu xong là hắn chửi. Bắt đầu chửi trời. Có hề gì? Trời có của riêng nhà nào? Rồi hắn chửi đời. Thế cũng chẳng sao: đời là tất cả nhưng chẳng là ai. Tức mình hắn chửi ngay tất cả làng Vũ Đại. Nhưng cả làng Vũ Đại ai cũng nhủ, “*Chắc nó trừ mình ra!*” Không ai lên tiếng cả. Tức thật! Ồ! Thế này thì tức thật! Tức chết đi được mất! Đã thế, hắn phải chửi cha đứa nào không chửi nhau với hắn. Nhưng cũng không ai ra điều. Mẹ kiếp! Thế thì có phí rượu không? Thế thì có khổ hắn không? Không biết đứa chết mẹ nào đẻ ra thân hắn cho hắn khổ đến nông nỗi này? A ha! Phải đấy, hắn cứ thế mà chửi, hắn chửi đứa chết mẹ nào đẻ ra thân hắn, đẻ ra cái thằng **Chí Phèo!** Hắn

line spacing 1.4

Chí Phèo

— NAM CAO

Hắn vừa đi vừa chửi. Bao giờ cũng thế, cứ rượu xong là hắn chửi. Bắt đầu chửi trời. Có hề gì? Trời có của riêng nhà nào? Rồi hắn chửi đời. Thế cũng chẳng sao: đời là tất cả nhưng chẳng là ai. Tức mình hắn chửi ngay tất cả làng Vũ Đại. Nhưng cả làng Vũ Đại ai cũng nhủ, “*Chắc nó trừ mình ra!*” Không ai lên tiếng cả. Tức thật! Ồ! Thế này thì tức thật! Tức chết đi được mất! Đã thế, hắn phải chửi cha đứa nào không chửi nhau với hắn. Nhưng cũng không ai ra điều. Mẹ kiếp! Thế thì có phí rượu không? Thế thì có khổ hắn không? Không biết đứa chết mẹ nào đẻ ra thân hắn cho hắn khổ đến nông nỗi này? A ha!

line spacing 1.1

Chí Phèo

— NAM CAO

Hắn vừa đi vừa chửi. Bao giờ cũng thế, cứ rượu xong là hắn chửi. Bắt đầu chửi trời. Có hề gì? Trời có của riêng nhà nào? Rồi hắn chửi đời. Thế cũng chẳng sao: đời là tất cả nhưng chẳng là ai. Tức mình hắn chửi ngay tất cả làng Vũ Đại. Nhưng cả làng Vũ Đại ai cũng nhủ, “*Chắc nó trừ mình ra!*” Không ai lên tiếng cả. Tức thật! Ồ! Thế này thì tức thật! Tức chết đi được mất! Đã thế, hắn phải chửi cha đứa nào không chửi nhau với hắn. Nhưng cũng không ai ra điều. Mẹ kiếp! Thế thì có phí rượu không? Thế thì có khổ hắn không? Không biết đứa chết mẹ nào đẻ ra thân hắn cho hắn khổ đến nông nỗi này? A ha! Phải đấy, hắn cứ thế mà chửi, hắn chửi đứa chết mẹ nào đẻ ra thân hắn, đẻ ra cái thằng **Chí Phèo!** Hắn nghiêng răng vào mà chửi cái đứa đã đẻ ra Chí Phèo.

line spacing 1.3

Chí Phèo

— NAM CAO

Hắn vừa đi vừa chửi. Bao giờ cũng thế, cứ rượu xong là hắn chửi. Bắt đầu chửi trời. Có hề gì? Trời có của riêng nhà nào? Rồi hắn chửi đời. Thế cũng chẳng sao: đời là tất cả nhưng chẳng là ai. Tức mình hắn chửi ngay tất cả làng Vũ Đại. Nhưng cả làng Vũ Đại ai cũng nhủ, “*Chắc nó trừ mình ra!*” Không ai lên tiếng cả. Tức thật! Ồ! Thế này thì tức thật! Tức chết đi được mất! Đã thế, hắn phải chửi cha đứa nào không chửi nhau với hắn. Nhưng cũng không ai ra điều. Mẹ kiếp! Thế thì có phí rượu không? Thế thì có khổ hắn không? Không biết đứa chết mẹ nào đẻ ra thân hắn cho hắn khổ đến nông nỗi này? A ha! Phải đấy, hắn cứ thế mà chửi, hắn chửi đứa chết mẹ

line spacing 1.5

Chí Phèo

— NAM CAO

Hắn vừa đi vừa chửi. Bao giờ cũng thế, cứ rượu xong là hắn chửi. Bắt đầu chửi trời. Có hề gì? Trời có của riêng nhà nào? Rồi hắn chửi đời. Thế cũng chẳng sao: đời là tất cả nhưng chẳng là ai. Tức mình hắn chửi ngay tất cả làng Vũ Đại. Nhưng cả làng Vũ Đại ai cũng nhủ, “*Chắc nó trừ mình ra!*” Không ai lên tiếng cả. Tức thật! Ồ! Thế này thì tức thật! Tức chết đi được mất! Đã thế, hắn phải chửi cha đứa nào không chửi nhau với hắn. Nhưng cũng không ai ra điều. Mẹ kiếp! Thế thì có phí rượu không? Thế thì có khổ hắn không? Không biết đứa chết mẹ nào